

מחוץ למסגרת

רונית יניצקי
"Babette &
, Claudette"
2004

צילום: טלי אמיתי-טביב

שיר ביום

המלים על העזיבה /
מתי שמואלוף

השיר יתחיל עוד מעט לפל

כי

עזבתי את חיי הפקדונות

למצא חיים חדשים בבבלין

דברתי אנגלית שבורה, חמשה

שקלים ליגורו

בנוף אווה, צבעוני ושמח ומשווה להן
מראה עליו וצוהל. בכך היא מעניקה להן
לגיטימציה, לדבריה. "בסדרת עבודותיה
החדשות מציעה רונית יניצקי נקודת
מבט חדשה על המושג אחווה – במקרה
הזה אחווה נשית. בעוד ההיסטוריה המ-
קפחת לרוב מושג זה, ועוסקת במושגי
האחווה הגברית ובהסתכלות חד צדדית
ומפלה על חברות ויחסים בין נשים,
מתארת יניצקי בעבודותיה את השקפת
עולמה על יחסים אלה: תוססים, מלאי
חיים ותשוקה", כותבת האמנית טלי
אמיתי-טביב על עבודותיה של יניצקי.

כחלק מאירועי יום האשה הבינלאומי
מציגה האמנית רונית יניצקי את תע-
רוכתה "מדמואזל", המורכבת מקבוצת
עבודות שנעשתה בשנה האחרונה. בת-
ערוכה, המוצגת בימים אלו בגלריית
הסטודיו של האמנית בקיבוץ גבעת
השלושה, משתמשת יניצקי בתצלומים
ישנים של נשים שצולמו על ידי גברים,
לעיתים בתנחות ארוטיות. סביבן היא
בונה, על ידי שימוש בתצורות המייצגות
עמלנות נשית, מעין חומת הגנה: איסוף
והרבה של חומרים שונים, חזרתיות
של דפוסי צבע, אורנמנטיקה ויצירת
משטחים בעלי מוטיבים עיטוריים. יני-
צקי, שמעולם לא רכשה השכלה אמנו-
תית רשמית, משנה את ייעודה המקורי
של התצלומים ומעניקה להם סביבה
נשית, תומכת ומעצימה שאינה מפרידה
בין ארוטיקה לחברות. הניגודיות שבין
הדימוי המונוכרומטי לצבעוניות שמס-
ביבן הופכת את "פעולת הניצול והדי-
כוי לחוויה מתקנת ומעשירה", לדברי
האמנית. הצילומים אותם בחרה יניצקי
כנושא לעבודתה לוקטו מהרשת. מטרת
הצילומים שצולמו בתחילת המאה ה-20
על ידי צלמים שונים, הייתה להגחיק את
מושאות הצילום ולשימן ללעג. בדרך
הטיפול שלה מעניקה יניצקי מעין תיקון
לאותן נשים, כאשר היא שותלת אותן